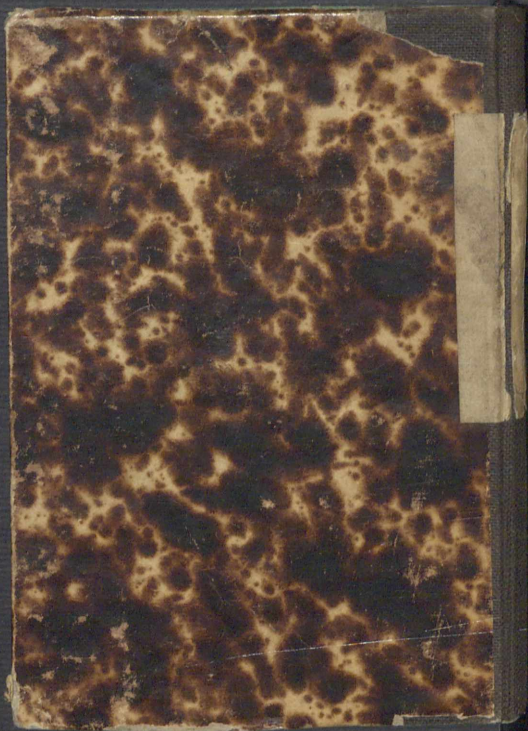

B

448.

卷之八

113338

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 448.

מִוֶּסֶר הַשֶּׁבֶל בְּמַלִּיעָה

לִרְבֵּה הָאֵם זֶאֶן וְעַל כֵּן

יֵרָא הָאֵל

בְּכִי הָאֲשִׁית

אֲמַרִי

לִרְבֵּה חַיִּים

וְשִׁמְעָה

מִי

אֲמַרִי

וְעַלֶּיךָ

עֲבֹדָתְךָ

תְּחַלְּהֵנָּה

וְעַלֶּיךָ

אֶלֶּיךָ

תִּפְלֹחַ

לְחֹדֶת לֹ

לְהַשְׁכִּים כָּל

שְׁחָרָף

הַיּוֹם הַזֶּה

וְעַלֶּיךָ

מִי חֲסוּרָה

וְאֵל כָּל

כְּבֹד הָאֵל

מִחֲלָה

שָׁבוּ חַיִּים

אֶלֶּיךָ

יִשְׁלַח

וְעַלֶּיךָ

שְׁמוֹר מַעֲוֹת

וְתוֹרַת

וְהַיּוֹם

לְחַיִּי כְּפֶשֶׁךְ

צְרוּרָה

וְהַיּוֹם

אֶצִּיבָה

פְּלִיִּים

דְּבַק בָּהֶם

וְאֵל הַשֶּׁבֶל

כְּסִיִּים

תְּחִי נָא

אֶזְכָּרְךָ

חֲכָמִים

ח 3 1 2 ועיב

מוסר חשכל

לשמים	ת- אכור מהם	ועינה
וגורף	בכח יבחה	וקנא בם
ב- חברה	תלך	בכיסה אל
עשבים	אכור ורעה	במלח פת
מ- נזירים	אגורח	ואל תשאל
ב- בן	והטמן	בחד מות
מ- שאל	לבקש	ואל תלך
לשואל	ת- היה שואל	ולמה
ביד אל	הלא הכל	שאל מאל
נמלה	והבט אל	ואל תישן
עצלה	רג- לה תהיה	ואל בא
בירח	אגור ירח	ובקין
וקרח	חורף	אשר האכל
מ- נותף	מזונה	ואם לדרוש
בריתך	בית	תחי יוצא
מזונה	אל	ראה יונה

תהי

מוסר השכל

ג

מְלוּכָה	בְּיוֹמָהּ אֵל	תְּהִי שֹׁכֵחַ
לְלַחֲמוֹ	נִדְוָד עַל	וְאִם יִרְחִיק
מִקּוֹמוֹ	יִבְקֹשׁ מִן	בְּעוֹד יוֹמוֹ
וְחֹקֶר	שְׁמוֹר רַגְלִי	וּמִבֵּית אֵחַ
וְשֹׁקֶר	מִבֶּן עָלִי כֹזֵב	וְסוֹר
גְּדוּלִים	בְּפִתְחֵי	וְאֵל תַּעֲמוֹד
אֲכָלִים	לְמִשְׁמָן	וְאֵל תִּתְּנוּ
וְאִיִּם	לְיוֹם גְּנוּרָא	וְאֵל תִּשְׁמַח
בְּעוֹד יוֹם	יִבּוֹאֶה	לְאָדָם פֶּן
וּתִבְחַר	לְיוֹם אִידוֹ	וְאֵל תִּדְרוֹשׁ
לְמַחֵר	לֵךְ יִתִּיחַ	הַתִּדַּע מֶחֱ
תִּקְלָל	פְּלִילִים רָא	אֱלֹדִים אוֹ
וּפִלֵּל	פִּגְעַתְּ אֵל	וְלִשְׁלוֹמָם
בְּעוֹרִים	אֶהוּב אֲשֵׁרֶת	וְיִמִּיד
קִשּׁוּנִים	בְּלִבְךָ עַל	וּדְוִידִיחַ
חֲדָבָר	עֲמִיתְךָ אֵל	וְעַם אִשְׁתִּי

ח ג ו 3 ואל

מוסר השכל

וְחָבֵר	לְלַעֲצִים אֶחָ	וְאֵל תְּהִיָּה
רְחֻקָּה	תְּוַיֵּטֵן	וּמִזֶּרֶחַ
חֵלִיקָה	אֲמָרִים	וּנְכַרְיָה
וּפַחֲדָה	בְּלִבָּהּ תֵּן	וְאִימָתָהּ
בְּסוּדָה	וְאֵל תִּדְרַע	וּתּוֹכַחַתָּהּ
וּבְנִזְרָה	לֶה בְּנִים	וְאִם תּוֹלִיד
בְּחִנּוֹת	יִסְרֵם אֶכֶן	בְּכָל יַעַת
סְפָרִים	בְּכָל כּוֹחָהּ	קִנְיָה לָהֶם
מִנְעוּרִים	מִלְמִיד	וְשִׁים לָהֶם
בְּהוֹנָה	תִּעֲנִיק לָרֵב	וְהַעֲנֵק
לִבְנָה	וְשִׁמְעֵנִיק	אֲשֶׁר תִּתֵּן
תְּרוּמָם	קִרְיָה בָּהֶם	וְדַע בִּי
שְׁלוּמָם	יְהִי עֲקֹב	וְשָׁלוֹם לָהּ
נְכוּנָה	תִּי וְעֵד בְּאֵמֶת	מִלְאֲכָתָהּ
וְאַמוּנָה		וּמֵאֲזָנָהּ
וּמְרִמָּם	יִוָּדֵם	וְהוֹן חֲמָם

ותם

מוסר אשכל

ותם לריק	בכל משא	ומעמם
ואם יבחר	בך מעשר	שמור לא
תכוב בו	וסודו אל	תגל לו
ואם יצא	וירחיק	מך בותו
שמור ביתו	כאלו הוא	בביתו
בחר שבת	ימי גשם	ונופש
ואל תבא	בטיט יון	ורפש
ואל תבא	ימי חורף	דרכים
בחר לצאת	ימיצאת	מלכים
ואל תפתח	לשטן פה	ותאמר
דבר רע פן	לה ירע	וימר
ולא תרים	עלי מושל	לשונך
בקולך פן	יהי פוקד	עונך
ומה תיגע	עשות חיל	בכוחך
וחכן את	יצורך	יניחה
לשואל על	שלומך	פעמים

מוכר השכל

אִמּוֹר שְׁלוֹם	תְּהִי מוֹצֵא	שְׁלוֹמִים
וְאִם שָׁכִיר	יְהִי לָךְ	רַעְבֻּדָּה
חָשׁוֹב אוֹתוֹ	כְּאֵלֹה הוּא	יְלִידָה
וְאִם הֶקֶל	לְעַבְדוֹתָיו	לְאַטְלוֹ
וְשֵׁלִם חֵישׁ	שְׁכִירוֹתָיו	וּפּוֹעֵלוֹ
שִׁמַּע לִי	רַעְיוֹנֵי דָרְךָ	פְּתָאִים
בְּכָל יוֹם	חֲזוֹה תְּרַאֲחַ	פְּלָאִים
בְּנוֹ חֶכֶם	יְשׁוּנָה דָּל	וְחֵלֶךְ
וּבֶן חֶכֶם	יְשׁוּנָה עוֹר	וּמֵלֶךְ
וְאִם גֵּאִים	וְנִשְׁאִים	יְשׁוּמִים
וּמֵאֲשֵׁפוֹת	וְעֶפְרָה דָּל	יְרוּמִים
וְגַם אִישׁ	יַעֲשֶׂיךָ פֶּתוֹ	רְצוּיָה
פֶּעֱלָתוֹ	וְחִכְמַת דָּל	בְּזוּיָה
וְכָל מִכְתָּב	אֲשֶׁר תִּכְתּוֹב	קִרְאָה
וְאֵל יִמְצֵא	לְיֵשׁ בּוֹ	חֲטָאָה
וּמִרְשׁוֹת	וְהֵאֱמָלֶךְ	בְּרַחָה

מוכר והתכל

ח

נכודה	ובקש לך	דרוש צדק
תביאה	בפשה תמיד	בפחדם
תקאה	בפתם חיש	ואם תאכל
דאגה	נכסים אז	ואם תקנה
ופוגה	ולא נחת	תהי קונה
אכלה	כלא שלוח	ואם תתאו
מ' כלולה	חרבה	וטובה פת
ב' אנשים	ה' כחורה	וטובה
ישושם	ס' חריה גם	ושדים
מלאכה	לבניה	ולמד נא
ערוכה	ליום מחר	תהי רהם
נשיכה	ולשנים	ולמים
הפכה	ולעתים	בצפעזנים
בכל זאת	אשר ידע	ואיד יישן
רנזות	ממולה	וכל מבין
מ' עליה	חברך	ואם יעלה

מוסר השכל

חַקְמָא בּוֹ	בְּכָל דְּבָר	וּמִשְׁאֵל
תְּדַבֵּר לוֹ	כְּמוֹ רֶשַׁ	תְּ חֲנוּנִים
וְלֹא תִזְכּוֹר	אֲשֶׁר הָיָה	לְפָנִים
וְדַע כִּי כָל	אֲחֵי רֶשַׁ	יֵשׁ - כְּאוֹהוּ
וְהָעֶשִׂיר	לְרֹאשִׁים	יְ - עֲלוֹהוּ
וְעוֹלָם זֶה	בָּזָה בּוֹצֵר	וְנִבְרָא
וְעַתָּה רָצוֹן	וְעַתָּה חֲרוֹן	וְעִבְרָה
עֲשֵׂה חֶסֶד	גָּאֵל וּפִדָּח	וְהַצֵּל
וְדַע כִּי כָל	יְמוֹתֵינוּ	כְּמוֹ צֵל
וּמִכָּלָּא	דִּלְה יוֹשְׁבִים	בְּחֻשָּׁה
וְכִסְפָּה אֵל	תְּהִי כּוֹתֵן	בְּנִשָּׁה
וְטָרִם	תְּ עֲשֵׂה לָךְ אֶת	מְלֹאכְתָּהּ
וְאֵת צוּרְכָּהּ	דַּעַה בְּפֶשַׁ	בְּהִמָּחָהּ
וְאִם יִגְדֹּ	לָךְ דְּבָר	יְדַעְתּוּ
רָצָח וְשִׁמְעַ	כְּאֵל לֹא	שִׁמְעֵתוּ
וְאִם תִּדְרַע	בְּסוֹרֵרָע	וְחִבֵּר

מוסר השכל

וְקָבֵר	בְּ	טָנָה מִטְמוֹן	יְהי לֹ
בְּנִיבִים	בְּ	עֲנוֹת שִׁיר	וְאִם תֵּאָהֵב
כְּזָבִים		תְּהִי עֲוֹנָה	דַּעַח כִּי אֲז
כְּעֵץ	רְ	עַד תִּמֵּד	שְׁמוֹר נָא
כְּאֵין	יְ	חֲלִיף דֹדָיו	לֵךְ פֶּן
תְּהִי אִם	רְ	עַד רִבָּה	וְשִׁנְאֵת
מִשְׁנָאִים	מְ	מִדְּאֵל סוּר	יְהי בֵּד
זְרִיעַח	הְ	קִצְיָרִים	עֲרוֹךְ לִימִי
נְטִיעַח	חְ	זְקוּנִים	וְלִימִי
מְגוּרִים	בְּ	תְּמוֹתָה	וּבַעֲתָהּ
גְּבִירִים		פְּנוֹת אֱלֹהִים	לֵךְ טוֹב
וְלֹחַ		בְּמַת מִצּוֹחַ	וְהִזְהָר
לְנוֹחַ		אֲבָלִים גַּם	אֱלִי קָבֵר
עֲמִיתָךְ	וְ	חֲבֵרְךָ	שְׁמוֹר תִּמֵּד
הַבִּתְּךָ	אֲ	בְנַפְשׁוֹ	וְאִז תִּיקַר
לְחֲבִירָה		מִתִּי רָשָׁע	חֲדַל לֵךְ

מוסר השכל

לשכרה	לך יין	ואל תשתח
ודתו	בתורת אל	הנה תמיד
בביתו	חשוק לישוב	ואוח
אנשים	לקניני	ואל תחמוד
ורשים	עניי עם	ואל תבזה
עשרים	ולא מן	שאל מאל
זכורים	פשע בינות	והיקר
וחובה	עמיתך חטא	מחול נא
משובה	תחי תמיד	ושובה אל
מדידה	ולא תבחר	ולא תמרוד
פרידה	ימותיך	ואל תאהב
ידידים	וטוב שבת	ומח נעים
טורדים	והאחים	מחברים
עבדים	בנשים	ואל תבטח
בסודים	אמן בהם	ונס אל
בתאוה	לנער שן	ואם תחשוף

מוסר השכל

מַעֲחֵק י' חֲשׂוֹף לֵךְ שֵׁת
 עֲזֹב אֶף ר' עֲזֹב חֲמָה
 וּבְקִיץ בְּנֵה לֵךְ לֹא
 וְאַל תֹּאכַל ל' שִׁבְעָה חֹזֶק
 וְתִשָּׁבַח ש' אֶלֶף עַל דָּל
 חֲשׂוֹב לֵךְ כָּל בְּנֵי אָדָם
 וּמִמֶּנּוּ הֵיחָ תִּמְיֹד
 וְשׂוּה בֵן חֲבֵרָה לֵךְ
 וְאַבְיָהוּ כְּאֵלֹה הוּא
 וְחֶסֶד אֵל תֹּאחֵר
 לְמַחֵר פֶּן יִחִי מִחֵר
 וּמְנוּעַר בָּחַר רַע
 אֲשֶׁר תִּמְצָא כָּכָל רָגַע
 וְאַל תִּבְטַח בְּסוּגֵי לֵב
 וְשׂוֹאֵלִים עַל שְׁלֹמֶה
 וְיִרְאוּ בָּעֵת עֲשֵׂהָ

וְעֵרֶוֶה
 וְהִרְף
 בְּחֹזֶק
 בְּוִתֶּךָ
 דִּלְתֶּךָ
 כְּאַחֵד
 בְּפֶחַד
 כְּבִנְיָה
 זְקִנָּה
 מ' שִׁבְכָה
 וְאַיִכָּה
 אֲמִנָּה
 וְעֹזְבָה
 וְרִקִּים
 ב' שְׂוִמִּים
 כְּאוֹהָרִים

מוסר השכל

וַיִּהְיוּ	בְּדִלּוֹתָךְ	לְאֻיִּים
הָיָה עֵבֶר	לְאִישִׁים בֵּין	יְדֵיהֶם
וְאֹתִיקָר	וְגַם תִּכְבֹּד	בְּפִיהֶם
וְאִם תִּשְׁמַע	קוֹלֹן אִישׁ	חֲבִירוֹ מִ
סְתוֹר עָלָיו	כָּאֵלֹו לֹא	אִמְרוּ
וְלֹו חוּט שִׁ	עֲרָה בִּינָךְ	וּבִינוֹ
שְׁמוֹר נָא פֶן	יְהִי נִתְקַ	וְאִינוֹ
וְאֵל תִּרְבַּח	לְדַבְּרִי כִי	לְעֶרְכָּךְ
וַיֵּשֶׁר מִ	הִלְכָּךְ	וְדַרְכָּךְ
כְּבִי אָדָם	כִּי־גָדוֹל	רַחֲב יָד
שְׁמוֹר נָא אֵל	תְּהִי נָא בּוֹ	וְתִמְעַד
וְאִם יִתְרַע	בְּאֻיְבֶךָ	יְדִידֶךָ
גַּעַר בּוֹ אֵל	תִּבְיָאָהוּ	בְּסוֹדֶךָ
וְאֵל תֹּאכַל	עַד־תִּתְּאוּ	וְתִרְעַב
וַיֵּשֶׁב מִ	אֲכָלֶךָ אֹז	וַיַּעֲרֵב
וְאִם אֵת	שִׁבְעָךְ תִּקַּל	כְּמֹאֲמַת

מוסר השכל

ט

תְּהִי רֹאשׁ

לְחָכְמָא

הַיָּה זָנֵב

אֲמוֹנָה

דְּרוֹךְ דְּרָכֵי

וְהַחֲכָמָה

תְּכוֹנָה

וְסוֹד מַרְעַ

וַיִּרְאֵת אֵל

וְדִין

פְּלִילֵי עַם

הָיָה אֶצֶל

בְּקִנִּין

קָנְהוּ לָךְ

וְשִׁתְּקָנָה

כְּשִׁדִּים

בְּחַר עֲדִים

וּבְמֵאֲוָדָה

דְּבָרִים

אֲזִי מְרוֹב

יִנְיָחוּ

אֲבָלִים

וּלְצֹאת אֶל

וְשׁוֹב לְבָא

וְגִילִים

בְּבֵית שְׂמִיחָה

לָךְ מִבָּא

בְּלִבְךָ

לְשׁוֹנָא מַחַ

וְלֹא תַחֲשׂוּף

תְּהִי בְךָ

סְתוֹר אִם לֹא

וְשִׁנְאָתוֹ

מְזוֹרִים

וּבִקֵּר עֵת

חֲקִיר חוֹלִים

וּמְרִים

לִבְבֵי אִישִׁים

וְדִבֵּר עַל

בְּרַחַה

וּמִמְדוֹן

וְסוֹד מִדִּין

וְשׁוֹחָה

עָלֵי חוֹף כּוֹר

וְאַל תַּעֲמוֹד

וְעַמָּם

אֲבוֹתֶיךָ

וּבִכֵּר אֶת

מוסר השכל

קרוֹבָה	וְכָל דָּוָשׁ	שְׁלוֹמִים
וְאִם תִּכְנֹא	בְּצֵל מֶלֶךְ	וְתִקְרַב
דַּעַח בִּי עַל	אֲדִי תַעֲמוֹד	וְתִקְרַב
וְאִזְיֹדָת	אֲנָשִׁים לֶךְ	יִתְרָה
וְלִכֵּן	חֶדֶךְ גִּדּוֹל	וְנִזְרָא
וְשׁוֹר עֵז אֵל	תְּהִי אוֹחֵז	קִרְבִּי
וְאֲרִיָּה אֵל	תְּהִי תוֹמֵךְ	רְצוֹנִי
וְיֵשׁ בֵּת	תְּהִי מִבֵּן	יִקְרַח
וְטוֹבָה	אֲבוֹתֶיהָ	וּבִרְח
וְכָל דְּבַר	אֲשֶׁר מֵאֵל	יְהִי בָא
רִצָּח בּוֹ	אֲמֹר גַּם זֹאת	לְטוֹבָח
וְטוֹב שֶׁב־	תָּה תִּכְבֵּא	לְקִבֵּר
בְּתוֹלָח	לְהַתְחַתֵּן	בְּנִיבֵר
קִנְיָה דִּירָח	לֶךְ בִּינּוֹת	יִשְׁרִים
וְסוֹרָח	בֵּית חוֹמְדִים	וְצָרִים
הִיָּה קְרוֹב	כְּמֵאכְלָךְ	וְסוֹחֵךְ

ולוח

מוסר השכל

וְלֹוֹה דָל	וְלֹא תַחֲמוֹד	עֲמִיתְךָ
וְכָל גֶּבֶר	כְּפִי שְׂכָלוֹ	וְדַעְתּוֹ
וְכָל חוֹשֵׁב	כְּפִי תִקּוֹן	מִלֵּאכְתּוֹ
וְנִדְבַת לֵב	יִקְרָח הִיא	וְנֶאֱוָח
וְאַחֲזֹת	נִדְבָחָה	עֲבֹתָהּ
תְּהִי תָמִיד	כְּמוֹ סֵדֶר	וְעֵינֶיךָ
תִּפְלֹתֶיךָ	בְּסוֹד קַחֲלֵךְ	וּמִנֵּיךְ
הִיָּה עוֹשֶׂה	נְכוֹחַת עֵס	שְׂבָחָהּ
וּמֵאֲנָשִׁי	כְּלִיעַל	בְּרַחֲמֶיךָ
הִיָּה נָא	אֲרִי זָנֵב	וְתַעֲלֵךְ
וְתִשָּׁח אִם	תְּהִי חֵרָאֵשׁ	לְשׁוֹעֲלֵךְ
וְאִם אִישִׁים	יִרְכֹּז עֵס	אֲנָשִׁים
לִקַּח מֵהֶם	וְסוֹר מִפֶּחַ	יִקּוֹשִׁים
אֶהוּב אֶת	עַד תָּמִיד	כְּנֶפֶשְׁךָ
וְלִשְׁלֹמֹו	פִּגַּע בְּאֵל	קְדוּשָׁתְךָ
וְסוֹדָהּ	שְׂבוּעַת שְׁוֹא	וְגוֹרָהּ

מוסר חשכל

וְנֹרָא	בְּשֵׁם גְּדוֹל	לְהִשְׁבִּיעַ
בְּסִתְר	לְאָדָם בּוֹר	וְאִם תִּכְרַח
וְחוֹתֵר	עֲמוּד פּוֹרֵחַ	לֵךְ פֶּן
וּמִשָּׂא	בְּכָל מִתֵּן	בְּחֵר צֶדֶק
וְחוֹסֶה	וְעַל מַסְכָּן	וְחֹזֵן עַל דָּל
וְיֹזֵעַץ	לְנַפְשָׁה שִׁית	וּמוֹכִיחַ
עָלַי עֵץ	עָלַי קִיר אֹז	וְלֹא תַעֲלֶחַ
גְּדוֹלִים	תִּקְבֵּא	וְלַעֲד אֵל
פְּעֻלִים	לֵךְ אִישׁ רֵב	וְאֵל תַּחֲמוּד
וְקוֹמַח	תִּנּוּמַתָּה	וְעוֹדָה מִ-
עֲלוּמָה	לְחֻבִּין	קָרָא וּרְדוּשׁ
תְּבוֹנָה	אֲשֶׁר אֵין לוֹ	וְכָל גִּבּוֹר
אֲמוּנָה	בְּהִמָּה	חֵלֵא הוּא כִּי
בְּשׂוֹאֵל	יְמוּתִידָה	וְאֵל תִּגְעַר
בְּחֹאֵל	לְהַעֲנִיקוֹ	וְרוֹצֶה נָא
בְּלֵב טוֹב	מַעַט לָתֵת	וְדַע כִּי הִי

לך

מוסר השכל

א

וְקָטוֹב	זְעוֹף פָּנִים	מֶ- לֵךְ טוֹב
בְּכוֹשֶׁר	אֲשֶׁר יִתֵּן	וּמַחוּסֶר
בְּעוֹשֶׁר	אֲשֶׁר יִתֵּן	מֵעֵט טוֹב
תִּקְבֹּל	וְעוֹל מַלְכוּת	וּבּוֹז גְּלוּת
וְסוֹבֵל	חַיָּה נוֹשָׂא	וּמוֹסֵר אֵל
נְמוּכָה	שֶׁהָ תְּהִיָּה	וְתָמִיד
בִּרְכָּה	אֲשֶׁר תֹּאכֹל	וְיָתֵן עַל כָּל
בְּמוֹרָא	בְּמָקוֹם צָר	וְאֵל תֵּשֵׁב
וְגוֹרָה	חֶבֶת יֵד לֵךְ	לְאַרְץ
וְנָדָד	לְדָבָר סָף	וְאֵל תִּכְאֹב
וְנָבָד	סָלוֹל יַחִיד	וְלֹא תִרְדּוֹף
תְּקוּחַ	אֲשֶׁר בּוֹ לֹא	וַיֵּשׁ דָּבָר
תְּאוּחַ	לֵךְ כְּאֲשֶׁר	יְהִי חַיֵּשׁ בָּא
עֲלוּתוֹ	רֵאָה טָרָם	וְהַכּוֹלֵד
חֲרִיתוֹ	דַּעַח מָה	בְּרֵאשִׁיתוֹ
וְעֵקֶשׁ	אֲנוּשׁ לֵבָב	וְסוֹרָה

מוסר השכל

והסר	מ	מה מכשול	ומקלש
ומפי איש		דבריו איך	תחנה
ומאמר כל		אנוש כאשר	יצוה
ואל תאמן		לה בדבר	הגותו
אבל כי אם		בעיניה	ראיתו
היה מן	ה	זמן ירא	וחרד
ואל תאמן		באיש בוגר	ומורד
ואם תבנה		בנה ושמור	גבולך
ואל תבנה		לך כי אם	בשלך
ואם תאהב		לשונות את	יסודך
במקום	ש	תהי הורם	בידך
היה עם	ב	עלי דינך	כאלם
ולמו דע		בפיה אל	תשלם
וקולך אל		תחיבושא	בדינך
חקור דינך		והפר את	חורבך
ודבר	ח	אמת תיקר	ותזבח

מחכה	תהי קלון	ואם אין
נחיקה	יהי ספרה	בכל עונה
דבקה	יהי תמיד	והשכל
קשורה	תשימחו	ואם אתה
מורה	יהי לה	למרפא הוא
פליאה	ואם דעתה	דעה חכמה
רפואה	ובין ספרי	דעה חשבון
לבנה	אזי מורד	ותדע לה
בשנה	עדים שנה	ועת חמו
זונים	בה מכל	שמור נא
לבנים	בגדיה	ותלבש את
ואם אין	לה שלום	ואם תלוח
תמאן	מגורים אל	לה מות
ומחר	לרעה שוב	ואל תאמר
תאחר	לתתן אל	ויש עמך
ואוסף	לכל חכמה	חיה קובץ

מוסר השכל

קנה בינה	ולא זהב	וכסף
ולשקוי	חלתה גם	מזורה
אזיתמצא	לה גם	ל- חברך
והתרע את	בעליה	וכונן
אשורה אז	ברויה	תבונן
קנה מן	עבדים	ה- צערים
ואל תרבה	לתת בהם	מחירים
והרחק	מ- פני מושל	ורודה
ואז תקנה	לה חצר	ושדה
שלשה	ת- עשה תחשוב	בשפר
קנות שדה	קנות הע	וספר
ואם תהיה	שבע ימים	ושנים
תהי אבן	שבע ציורי	יגונים
יאו איש ש-	יהוסף אל	בשני
והוא יוסף	עונות על	עוביו
ומה יועיל	אשר יהיה	בתבל

מוכר השכל

וְחִיּוֹתָיו בְּעֶמְלָגִים בְּהֵבֵל
 וְלֹא נִבְרָא אֲנוּשׁ כִּי אִם לְפִלֵּל
 לְבוֹרָאוֹ גַּם שָׂמוּ כָּל יוֹם לְחַלֵּל
 שְׁמוֹרֵת הַקִּים וּמִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים
 וְדוֹן נַפְשׁוֹ כְּמוֹ תְּדִין אַחֲרִים
 שְׂמַעַתְמִיד לְדַבְּרִי חֲכָמִים
 וְסוֹרָה מִן הָאֲנָשִׁים כִּי עֲלָמִים
 וְסוֹף דָּבָר שְׁמוֹרֵת תּוֹרָה וְחֻקָּה
 אֲדֹתֶיהֶן לְהַמְאֵל עֲדָקָה

סליק

אלה

מוסר השכל

אלה דברי שירת המוסר

צרי לנפש • ומרפא לבשר • בתיה
 מאה ושלשים • ברת הנפש והלחשים •
 בתים כל טוב מלאים • לתת לנער דעת
 וחכמת לפתאים • להלבישם מחלצות
 והסר הבגדים הצואים • ואם שיריה בפז
 לא מסולאים • נקרא שמח קערת כסף
 קרבן הנשיאים • חבורת בפופיניאנו
 הקריה החכם דמשורר רבי יוסף האזוזני
 עליו השלום ויתנה שלוחים לבנו חמודו
 הנער שמואל ביום חתונתו וביום שמחת
 לבו להורות רעיוניו דאמר זה הדרך
 לכו בו :

וזה מפתח שפתיו

עופר	פאר נפשי	ומחללה
עופל	ידידתי	ומגדלה
שלום	לך שלום	עבי חשקי
ברצון	יחידתי	ומשאלה
שרתי	לך שירה	קחה מנחה
אל נפ	שה הובאת	להשכילח
שירח	בכתם לא	מסולאח
אף בי	לכסף אין	להמשילח
אך ק	ערת כסף	קראתיח
כי בן	זמיריח	במשקלה

בני קח מיהו סף לך קערת כסף
 בצוף אמרי כוסף
 לשי רחוב לתיח :

שפתה ספירים בפיקה עם דרים

מוסר השכל

בְּגִידֵי מוֹסְרִים אֲשֶׁר מִלְּאֲתִיָּה׃
רָצָה אֲמַרִי נֹפֶךְ אֲשֶׁר פִּיָּה שׁוֹפֵךְ
וְאֵל תִּהְיֶה הוֹפֵךְ קַעְרָה עַל פִּיָּה׃

אחרי כן פתח את פיו בשפה ברורה
וידבר את דברי השירה

בְּנֵי שׁוֹרֶת	וְקַח כִּיֹּס	תְּשׁוּרֶת
וְשֵׁי מֵאֵב	בְּדָ גִּפְשׁוֹ	קְשׁוּרָה
תְּשׁוּרֶת שִׁיר	לִיסְרָה	לְהִישִׁיר
נְתִיבָה קוֹם	וּבְדָ תַּחַת	גְּעָרָה
אֲנִי הוֹרָה	לְזֹאת אֹרָה	זְמִיָּה
כָּאֵב יוֹרָה	לְבֵן דָּרָה	יִשְׂרָה
שָׁמַע אֱלֹהֵי	וְאֵל תְּכוֹה	לְמִלִּי
וְאִם יִגֹּן	מִצְאָנִי	וְצָרָה

מוסר השכל

טו

א

שְׁמִי אֶזְכֹּר

אֲבֵל מְלִי

אֲרֻזִּים

וּמֵאֲמָרֵי

כְּסִנְסָנִי

תְּמָרָה

אֲרֵי הַלֵּב

וּמִתְרָאָה

כְּשׁוּעַל

וְלִי בִּשְׂרִיר

זֶרַע עֵם

גְּבוּרָה

לְדוֹדֵי צוֹף

בְּפִי וּבְפִי

עֲקִיצָה

לְמַרְגִּיזִי

עֲדֵי קִמְתִּי

דְּבוּרָה

שָׁמַע אֶל אָב

לֵה יִתְאָב

וַיִּדְאָב

וּנְפֹשׁוֹ עַל

פְּרֻדָּתָהּ

מִצָּרָה

נִדְוָד גְּגִזֹּר

כְּנִי בִינָה

וּבִינִי

דְּבָרֵי קַח

מִקּוֹם פָּנִי

תְּמוּרָה

הַכִּינּוֹתִי

לֵה שְׁלַחַן

חֲמוּדוֹת

וּבֹ מִכָּל

זָגִי מוֹסֵר

לְפִירָה

וְעָלִיו קַ

עֶרֶת בְּסֹף

רְנָנִים

וּמִסְפָּרָם

כְּמִשְׁקַל חַ

קְעָרָה

בְּמִשְׁקַל קַ

עֶרֶת חֲרָבָן

נְשִׂאִים

בְּחִתְנָדָב

לְחֹבִיל שִׁי

לְמוֹרָא

אל מורד

מוסר השכל

לְתַגְמוֹל	לְטוֹב לְךָ לֹא	אַלְמֹדֶה
חֲנוּכָּה :	חֲלִיצוֹת וְ	שָׂכַר בְּסֶךְ
וּבְזֹחַ	עֲשֵׂה חֵיל	קָנֵה שֵׁם
יִקְרָח :	וּמִשְׁכֻּרֶתְךָ	צִמּוּלֵי רֵב
זִמְכָּד	בְּשֵׁם הָרֵב	הֵלֵא שְׂמֵךְ
חֲבֻרָה :	אֲדֵי שָׁפַר	שְׂמוֹאֵל הֵ
בְּדַרְכּוֹ	יְהִי דֶרֶךְךָ	שְׂמֶךְ בְּשֵׁמוֹ
וְיִשְׂרָח :	בְּתוֹם לֵבָב	דִּמְחָאֵלִיו
בְּכָל לֵב	וּבֹ תִדְבֵּק	יִרְאֵה הָאֵל
וּבֹרָא :	אֱלֹדִים תִּי	וְדַע כִּי הוּא
וְאַחֲרוֹן	וְחִרְאֲשׁוֹן	וְהָאֶחָד
וּנְבִרָא :	אֲשֶׁר נֹצֵר	וְעֵלֶת כָּל
שִׁכְלִים	עֲשֶׂה חֵם	וּנְפִרְדִּים
עֲשֶׂה :	לְמַעַלָּה מֶ	וְחִכְבּוֹד
מִקִּימוֹ	וְאֵין הֶכֶל	מִקּוֹם הֶכֶל
וּבִירָה :	יְכִי לָהּ	וְאֵין מַעוֹן

שחוקים

י	מִוֹסֵר	הַשָּׂכֵל	וְהַכֵּל
	שְׁחָקִים לֹא	יְכִירוּהוּ	וְהַכֵּל
	וְאִם בָּחַר	בְּעִיר שָׁלֵם	לְדִירָה :
	אֲדוֹן עוֹלָם	בְּאֵין גֶּשֶׁם	וְלֹא אֹת :
	דְּבַר שְׁלֵחַן	וּמַעֲשֵׂה ה'	מְנוּחָה :
	וְעוֹלָמוֹ	בְּשֶׁשֶׁה אֹז	בְּרָאוֹ
	בְּרָאוֹ לֹא	בִּיד אֶד ב'	אֲמִירָה :
	יָצְרוֹ אֶד	בִּיד טָבַע	מִסְרוֹ
	אֲבֵל הַתְּנָה	תְּנֵאִי מֵעַת	יִצְרָה :
	תְּנֵאִי הַתְּנָה	רֵיוֹת נִחְפָּד	בְּחֶפְצוֹ
	וּמִי הוּא	עָבוֹר פִּיהוּ	וּמָרָה :
	בְּנֵי אֵל	עָבוֹר פִּיהוּ	וְדָתוֹ
	זְכוֹר תָּמִיד	זְכוֹרָה עִם	שְׁמִירָה :
	רְדוּף אַחֵר	בְּנֵי חֲכָמָה	וּמוֹסְרִי
	יָקָר תִּשְׁיֵג	בְּחִבָּרְתָם	יִמְשִׁירָה :
	וְחִבֵּרַת	כְּסִיל הָעוֹב	ה' לֹא טוֹב
	עָמוּד עִם	עָבוּעִים ב'	מְאֹרָה :

מוסר השכל

והזהר	בני מן ה'	צבועים
נשיקתם	נשיקה ב'	עתרה :
ורזב לקחם	ושיחם אל	יסיתך
שפתם צוף	ולבותם	מריח :
מלא ימים	בחר לך לא	עלמים
עצתם רע	ובנינם	סתירה :
בחר פי סו'	פרים לא פי	ספרים
עשה לך רב	ואל תבטח	בספרא :
בפי חכם	מאת פנים	יקרים
וחספר	לבד אחד	בצורה :
קנה חכמה	קנה בינה	ידידי
ואל תתיר	לנפשך ה'	מכירה :
ומחכמת	יונית סוב	נטה לך
ואל תקרב	לך אמרין	נזירה :
נטה מעל	כרמיה	הכי מן
סדום גפנם	ומשדמות	עמורה :

מוסר השכל

חביאך	בני לדי	מבוכה
וכמעט	מרה לדי	כפירה :
עסוק פעם	בדקדוק או	בפסוק
אבל רוב	עקד שית	ב- גמרא :
לדעה סוד	יסוד אסור	והתר
והבדל בין	פסולה	ל- בשרה :
ובין שמה	ובין טהור	להבדיל
ודין שור בור	ומבקה עם	בערה :
תנה לב ביה	הכי לא די	שאת קול
והכות על	לחי	ה- אמורא :
ורב אלפס	הדר שכלו	תחפש
ומי הרביץ	במותו דת	והורה :
רעבי דת	אזי לחמו	בלחמו
ולולי בא	כבר פלתה	חררה :
ומשה	חריו איש	ה- אלוים
לספירי	ספרי אין	ספירה :

מוסר השכל

ספריו	י	קרו מפיו	ומהם
שפת עבר		ויש בלשון	קטורה:
קטורה שים		באפך	דבריו
הלא יורו		לאיש דרך	ישרה:
בהלכותם	מ	תנח לה	הלכים
ומפיהם		קחה מצוח	ותורה:
ולפעמים		בלך אצל	דרשות
מכלתא		והספרי	וספרא:
בני בשיר		שעה ודעה	דרכיו
ובמליצה		תהי נפשך	זהירה:
עדי תוליד		באביך	בני שיר
הטוב	מ	היות לה נפש	עקרה:
צרוף אותו		עדי צאתו	מזנק
הניעהו	ב	בהנע	בברה:
ועל הכל		באגרת	שלוחח
תנח לב	ל	היות זכה	וברח:

בספרו

מוסר השכל

י 21

בספרו	ח	אנוש נבר	ובכתב
לשכל	שו	לחן עדות	ברורה :
ויש ויש		אשר שלח	כתבו
וערה	ב	כתב גלח	וערה :
וזהר		במכתבך	בני כי
נעים מכתב		מפאר שיר	ושירח :
בני כתר		זער עור	אחוח
לה דעי		במוסרי	ואקרא :
היה שם כל		דרכיך	ושוקר
ומעשיך		תכלכל	משורה :
בחר מן	ה	קצוות	ממוצע
זהו הטוב		והישר	מקורה :
תנה אל	ב	פשה חקוה	וכן תן
לגוף וקו		עשה בינם	פשרה :
אכול ושתה		אמור לו אף	במשפט
אבל לא	ל	חיות אליו	לורה :

מוסר השכל

מאוח	בך נפש	ואם תגבר
גבירה :	הסירה	משול בה
עבור קו	תלצות	אבל
והדרה :	כבוד גבר	הכי בלבוש
תנומות	בני מעט	מעט שנות
תעודה :	חמדים	וכמה
ולא טוב	מנע בפשק	ומעצלות
זהירה :	אבל בהיות	בנמהרת
להבין	וחג הכון	ימי מועד
לחקרה :	ורויח	בדית צורך
לשבעח	תנו בלבד	הכי לא
לשכרה :	ויין רקח	בשר מחים
שביעי	מנוחה יום	ואף כי יום
יתרה :	וסוד נפש	וזה טעם
בבית אל	להתפלל	וליל יום
ומורא :	בכבוד ראש	עלה אכן

ועל

וְעַל מוֹשֵׁב	מְקוֹמוֹת אֶל	תְּדַקֵּדק
וּמֵאֵז אֵין	יִשְׁיֵב	עֲזֹרָה :
אֲנוֹשׁ יוֹקִיר	מְקוֹמוֹ אֶה	מְקוֹמוֹ
בְּלִי יוֹסִיף	לְאִישׁ כְּבוֹד	וַיִּקְרָה :
וְאִישׁ יִקְרֶה	אֶה לְקָרָא	בְּדַת אֶל
מִהֲרָה חוֹשׁ	וְאֶל תְּחוֹשׁ	לְשׁוֹרָה :
וְאִם מִעִיר	לְעִיר תִּלָּךְ	עֲשֵׂה זֹאת
וְהַתְנַחֵג	בְּדַת	הַפ־חֲמִירָה :
וְהוֹקֵר	גִּלָּה	מִרְ-עַד פֶּן
בְּדֵי יִקְוֶץ	וְאֶל יִבְחַר	בְּהִכְרָה :
רֵאֵה לֵב	אֲנוֹשׁ נִכְסֶף	לְגִשָּׁם :
וְקֵץ כּוֹ אִם	יִרְדֹּתוֹ	תְּדִירָה :
הֵיחַ אֶחָד	בְּפֶה וּבִלֵּב	בְּנִי לֹא
בְּפֶה חֶלֶק	בְּדוֹיִד	הַ-שְּׁעִירָה :
הֵיחַ אֶחָד	בְּפֶה	וּבִמְ-עֲשֵׂה לֹא
כִּכֵּן עוֹחֵר	כְּדַבְּרִי	הַ-מַּעֲדָה :

נִמְצָא חֶסֶד
וּבִסְתֵּר
בְּמִסַּת יָד
לֹא לְנִרְצָה
לְשׂוֹאֵל תֵּן
וְדִי אִם י-
הֲלֹא דִבְרֵי
וּמַמְדּוֹת
לְשׁוֹן הָרַע
בְּשִׁלַּח הִיא
וּמִדְבּוֹר
אֲזִי עֵקֶם
רְכִילוֹת אִם
חֲדָל כִּי הוּא
וְאִם חֲשָׁף
תִּנָּה לוֹ ב-

מוֹטֵר הַשָּׂכָל
לְדִלִּים אֶף
הֵיחָ לָהֶם
רְכוּשׁ תְּבוּזֹר
כְּכַבְשָׁה אִו
וְאִם לֹא אֵשׁ
דֶּה מִתַּת
בְּנֵי מִשְׁרָח
נְבִלָה קוֹל
וְהָאֹמֵר
וְתֵעַר
מִגֶּנֶחַ סוֹר
בְּאֵינָה
לֹאֹמְרוֹ אִם
לְמִדּוֹן רֹאשׁ
לֶדֶ סוֹדוֹ
הֲדָר לְכָף

בְּצִנְעָה
לְסִתְרָה
הֲלֹא תוֹר
שְׁעִירָה
עֲנֵהוּ
עֲצוּרָה
בְּנִחַת
הַבְּרָה
תִּתְעַב
שְׁכִירָה
הֲלֹא צוֹר
טְהוֹרָה
לְקַבֵּל
וְתִגְרָא
עֲמִיתָךְ
קְבוּרָה

מוסר השכל

כ	בפניו	גדור ונעול	וכן סודך
	וסגרה :	שפתיה	בעול דלתי
	אסורו	ואם ימס	אסירך הוא
	אסורה :	בידהו	תהי נפשך
	הלא ראש	ואף נתוש	עזוב חמה
	ועברה :	חטיא בעם	נביאים
	ותעב	אוח שמץ	ודרה
	יהירח :	אנוש בפשו	וכן שמץ
	צלעיו	מפרק כל	גבה לבב
	שבורח :	ומפרקתו	בעת לכתו
	לשומע	חנה וסחי	דבריו
	זמורה :	לאפס	ושולח
	ויבאיש	ישקץ איש	הלא נאון
	ועזרא :	כדניאל	ולו חכם
	רדפך	ובבוד	רדוף ענוה
	שדרה :	אוח תשיג	ונום

מוסר השכל

קנה דודים	בְּאִמְרֵי חָן	וְכָבוֹד
תְּהִי נַפְשָׁם	בְּלֹא הוֹן לָךְ	מְכוֹרָה:
וְהַמוֹסֵר	לְכַבֵּד כָּל	בְּנֵי אִישׁ
וְאַף אִם הֵם	בְּמִדְרָגָה	צְעִירָה:
וְאֵל תִּרְיֶן	בְּנֵי אָדָם	לְמִרְאָה
וְיֵשׁ קוֹדֵר	וְלֹא נֶפֶשׁ	בְּהִירָה:
וְאֵל תִּזְכִּיר	בְּסוֹר חֲבֵרָה	חֲמוּנִית
דְּבַר תּוֹרָה	מְקוּבָּל אוֹ	סִבְרָה:
הֲלֹא לֹעֵג	תְּהִי לְרֵשׁ	כְּמִזְכִּיר
כְּבוֹד עֲשֵׂרוֹ	לְאִישׁ יָדוֹ	חֲסֵדָה:
וְהַקּוֹבֶיּה	וְדוֹמָה לָהּ	תִּשְׁקֹץ
וְכִלְיָה	תִּגְדַּע בִּי	אֲשֶׁרָה:
וּמִמּוֹשֵׁב	אֲנָשִׁים	בְּרַח לָךְ
וְתִהְיֶה לָךְ	רְאִיתָה	אֲסוּרָה:
הַכִּי תוֹלִיד	מִתִּים שׁוֹלֵל	וְעָרוֹם
וְאֵין סוֹת	סִתִּיו וְכִסּוֹת	בְּקָרָה:

מוסר השכל

כ א	שחוק נקרא	ואולם ב	עקבו
	כמי פרוק	ואחריתו	מארה :
	ברח מכל	דבר דבה	ושמן
	ברה מכל	חשד מדה	בעורה :
	ראה עבר	אדוניו אז	ישמש
	בחלוק	כלי שפה	ואמרא :
	בני היום	חתונתך	ושמחת
	לבבך שיש	ביעלת חן	ועפרה :
	ביעלת חן	ובת שרים	ושועים
	ובה תשגח	ואל תשגח	בזרה :
	ראה בדמות	תמונתך	חמודי
	ואל תשחית	יפה צורה	הדורה :
	ואם פגע	מנוול בק	וחבלו
	לד טמן	ובור דפר	וכרה :
	משוך אותו	לבית מדרש	ומו שבות
	בסיל שמה	תפתח	מחרה :

ועת

לִבֵּית אֵל	בֶּה לַחֲטוּא	לִ-	זַעַת חָם
מִקְרָה :	עֲלִית ה־		עָלָה בִּי הָיָא
פְּטִים עַל	אֲלֹדִים שׁו־		זָדַע כִּי יֵשׁ
קִצִּירָה :	זְרִיעָה ה־		כְּנִי וּלְפִי
בְּעוֹרִים	בְּמוֹקְדֵי ה־		בְּנֵי עוֹדָה
בְּכִירָה :	בָּאֵשׁ יִבְעַר		זַחֲלִדוֹת
אֲלֹדִים	בְּנֵי אֶל גֵּן		חֲדַל מִבֶּא
פֶּאֶרָה :	עֲלוֹת לְאַחֲזוֹ	לִ-	בְּתָמָר
וְחֶרְסוֹ	הִרְוּ לְעֲלוֹת	מ־	זְכָמָה
עֲקִירָה :	עֲשׂוֹת בִּגֵן	לִ-	וְנֶרְמוֹ
לְמַצּוֹת	שֶׁאֵזֶל טַעַם	מ־	זְכֵן סוֹר
זִזְרָה :	אֲבֵל תֹּאמַר		אֲלֹדֵינוּ
וּבֹאוּ	יַעֲבֹר נוֹעַר		שִׁיעַח עַד
מְדוּרָה :	זְכַבְתָּח ח־		יָמֵי שִׁיבָח
וּגְפִשָׁךְ	בֶּה בִרְת	לִ-	וַיֵּאמֶץ
בְּצוּרָה :	זְכַעִיר ה־		בְּמַגִּדֵל עוֹז

ואזי

בני מחקר

כלל אצל

חקירה :

דרישה ו

עשה בהם

וחקיו

למצות אל

חקור טעם

וכתרה :

לה טעמים

עדי יגל

בראשית

חקור סודות

ל

וצא אזי

לאזרה :

אפלתה

מ

ותצא

ועזרו

דבר אדם

עדי תשיג

מזורה :

אשר רשתו

וחקרום

חקור סוד

ילדיו ו

ובין בשני

בכורה :

ולו משפט

קטן בניו

בתוכו

ועץ חיים

וסוד הגן

וקורה :

וענין נוף

ושעורו

ותופע

תנה לכב

ובכרובים

נהרה :

נהרות לה

ח

בארבע

מהפך

כרוב האש

ואת לחט

שמירה :

היות עליו

ל

סביבו

מוסר השכל

ויצלו

עמוקות

במרפכח

לך

ולנפ

בשורה :

שה אז יום

הריג

לנפשך א

צורה :

צורר חיים

היותה חוף

שאולח

בדות גו

זבול חער

סערה :

עלותו ב

כתשבי ב

קנה לך

בני שם טוב

וסוף דבר

סחורה :

חרו מכל

הכי טוב ס

ושם טוב

עטרות הם

ראח שלש

עטרה :

עטרה ל

עלי גבם

רצונו

בצפה אל

יעטרה

ותחרא :

יהי שריון

וחסדו לך

וישים

לך חגיל

ועם בת גי

ושרה :

באברהם

שביכם אל

תמה השירה שירת המוסר

שירה

שירי המחבר להפליג בשבח הקערה

נפש	קנת מוסר	ובין שואלת
מה לה	אלי משלי	ואל קהלת :
הגה	לה שירת	יקר לא נחקר
ערבה	לרב הזרה	ולא מוגבלת :
שירה	יקרח ק	ערת כסף שמה
במה	וכמה מ	עלות כוללת :
רבו	צבאיה	ברב צחות ורב
מוסר	ובין עד נח	שבה רוכלת :
עוז לה	וכן נועם	עדי פי ישאל
האם	לביא היא	ואם אילת :
לו ה	יתה בימי	נשיאים אז עלי
כל ה	קערות ת	ערח ממשלת :
תכבד	ותכריע	לגדלה כל זהב
מלכת	שבה אה ה	יתה נשקלת :

שירי המזמור

עורך ומ	משיל לה	בנות שיר יערוך
חוח	לשזשפה	ולחבצלת :
מיטב	בנות השיר	בכזביחן וחן
היא מ	דבר שקר	ושוא נבדלת :
גם ה	אמת נושאת	להתנוכם ורם
קרנה	באמרי קושט	ובם גדגלת :
שירה	בפיח בית	תכונח ב נתה
ומעון	כסילות שם	מעי מפלת :
תקרא	בקול אל כל	חכם לבב ואיש
סכל	לכלם פ	תחה הדלת :
בי ין	לפגים ב	קטורת חל-בנח
עם ה	לכונח בד	בבד ושחלת :
ישמע	אנוש חכם	ויוסיף על יקר
שכלו	וסכל י	עזוב אולת :
נואש	ונואל מ	תכונה מה לה
בה ת	הנה בי עוד	לה תוחלת :

שירי המזמור

כִּד	חַלִּי נַפְשִׁי	הִיא אֵל
אֲרוּכָה תִּעֲלֶה	נַפְשׁוֹת הַיָּד	כִּי עַד
לָלוֹת חֲזֹמֶלֶת ז	לַנֶּפֶשׁ הִיא	מִרְפָּא
וּלְבָשָׁר צָרִי	שְׁנֵיהֶם בָּמֹ	בָּה אֵל
צָאח תִּזְעָלֶת ז	לְחֵיד אֹכֵל	תִּמְתֵּק
כְּצוֹף וּדְבֵשׁ אֲכֹל	הַיּוֹתָה אֵל	לֹא טוֹב
דְּבֵשׁ נִמְשָׁרֶת	כָּלָהּ אִישׁ	אִם יֵא
יִקְיָאָהּ לְרֹב	וְצוֹף נַפֶּשׁ	אֲכָלוּ
אֶנּוּשׁ גּוֹאֲלֶת	יִקְרַם כָּל	קַעֲרֹת
קַעֲרֹת נִפְלְאוֹת	אֲכֹל בָּהֶם	כִּי בִּ
וְזֹאת נִבְאָלֶת		

תם ונמלס סנת ס'לח לפק

בסם יוחנן דורח'נטי ומו

The first lesson is the Lord's Prayer
 which is the most common prayer
 that we use in the Church.
 It is a prayer of praise and thanksgiving
 for all the mercies of God.
 It is a prayer for the peace of the world
 and for the salvation of all men.
 It is a prayer for the unity of the Church
 and for the fellowship of all Christians.
 It is a prayer for the triumph of the Gospel
 and for the glory of God the Father.
 It is a prayer for the happiness of all men
 and for the life of the world to come.

The second lesson is the Creed
 which is the statement of our faith.
 It is a statement of the doctrine of the Church.
 It is a statement of the truths which we believe.
 It is a statement of the promises which we receive.
 It is a statement of the hopes which we cherish.

The third lesson is the Catechism
 which is the summary of the Christian religion.
 It is a summary of the doctrine of the Church.
 It is a summary of the truths which we believe.
 It is a summary of the promises which we receive.
 It is a summary of the hopes which we cherish.